

LIVHUSAREN

KUNGL LIVREGEMENTETS HUSARER

och

LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

LIVHUSAREN

SEKUNDCHEFEN HAR ORDET

Livhusarer.

Återigen har en åldersklass gjort sitt och fört traditionerna vidare. Mycket har krävts och uträttats av befälet. Det har gjorts prestationer.

Jag är övertygad om att Ni inser vilken självdisciplin och rapphet som krävs av varje karl i våra krigsförband. Det gäller att veta att man kan vinna. Sådant känner bra lag och förband som något självklart. Då kan de också ta en tillfällig motgång.

Bra förband består inte av en samling elitmänniskor eller övermänniskor. I regel höjer sig bara ett fåtal över medelmåttan. Ett förbands duglighet och stridsvilja bottnar i en fast form och miljö och kan bli något stort, när chefer och soldater är engagerade i uppgiften med laganda och kamratskap. Det är angeläget att ta vara på det goda från gången tid och i vår tid.

Krigsförband, som prövats under året, har hållit väl. Alla, som kommer att krigsplaceras i våra krigsförband, blir ett stabilt tillskott till dessa. Tack för er insats.

Jag hälsar också en ny årgång Livhusarer välkomna till oss. Gör något av det här året. Sikta mot en positiv laganda i varje avdelning.

Det dagliga traditionsansvaret blir Ert.

Militärtolkar

Av Rm Stig Aaby-Ericsson

Hela språktolkutbildningen inom försvaret är under omprövning och förmodligen kommer första tjänstgöringen för språktolkar att förlängas. Detta trots den förkortning, som kommer att ske för andra kategorier värnpliktiga. Om så blir fallet måste viss del av utbildningen förläggas utanför tolkskolan i Uppsala, eftersom utrymmena där inte tillåter dubbelförläggning.

Mycket talar för att språktolkarnas första utbildningsskede i så fall kommer att förläggas till K 3, bland annat på grund av samstämmigheten med den utbildning som redan bedrivs här. Om vi får hit denna nya utbildningslinje till K 3, kan det vara bra att veta vad det är för människor man möter, vilket följande korta data om utbildningen vid tolkskolan i Uppsala kan ge en uppfattning om.

Utbildningsmål

Elev skall efter genomgången tolkskola kunna krigsplaceras i befattning som biträdande underrättelseofficer/tolk i staber vid högre förband. Därutöver utbildas eleven till förhørsledare för förhör av fångar och utfrågning av flyktingar.

Utbildningsresurser

Tolkskolans lärare består av:

- en officer som chef, tillika lärare i militära ämnen.
- en underofficer, lärare i militära ämnen.
- två adjunkter, språklärare.

Skolan är en avdelning ingående i Arméns Stabs- och sambandsskola, personalredovisningen mm handhas av skolkompaniet. Tolkskolans ordinarie lokaler ligger inom Arméns Underofficersskolas område och där disponeras lektionssalar, fackbibliotek, "förhörshus", förlägningsutrymmen och inlärningsstudio.

Utbildningsorganisation

Utbildningen bedrivs dels i samlad av-

delning, inledningsvis cirka 50 elever, dels i studiegrupper om cirka 5 elever i varje.

Vid skolan grundutbildas vart annat år även tolkar för marinens och flygvapnets behov. Till skolan förläggs även fackkurser och repkurser ur alla tre försvarsgrenarna.

Utbildningsprinciper

De mycket högt satta målen kräver ett hårt arbete av eleverna. Tolkskolan torde i vad avser krav på eleverna sakna motsvarighet bland övriga anstalter avsedda för utbildning av värnpliktiga. Detta medför att en stor del av eleverna kommer att finna taktiken för hög eller kommer att skiljas från utbildningen av andra skäl. Det antal, som genomför utbildningen, brukar vara cirka 30.

Utbildningens omfattning

Arbetsåret omfattar för tolkskolans elever cirka 2.500 schemalagda arbetstimmar. Drygt 1.000 av dessa anslås till språkundervisning, främst ryska. Den till språk anslagna tiden - större delen av året halva arbetsdagen - bibringar eleverna, med start från grunden, kunskaper i ryska motsvarande ett betyg (20 poäng) enligt universitetsnorm.

Eleverna skrivs in vid Uppsala universitet och efter jul förläggs språkundervisningen en eftermiddag per vecka till slaviska institutionen på universitetet. Beroende på utfallet i undervisningen, kan studier påbörjas för två betyg under kursens gång - detta sker ofta av de duktigare eleverna. Huvuddelen av timantalet ägnas militära ämnen såsom grundläggande soldatutbildning, taktik, stabstjänst, underrättelsetjänst och förhörstjänst. I ämnet förhörstjänst ingår en omfattande orientering om Genèvekonventionen. Under hela året ägnas elevernas fysiska träning mycken tid.

forts sid 12.

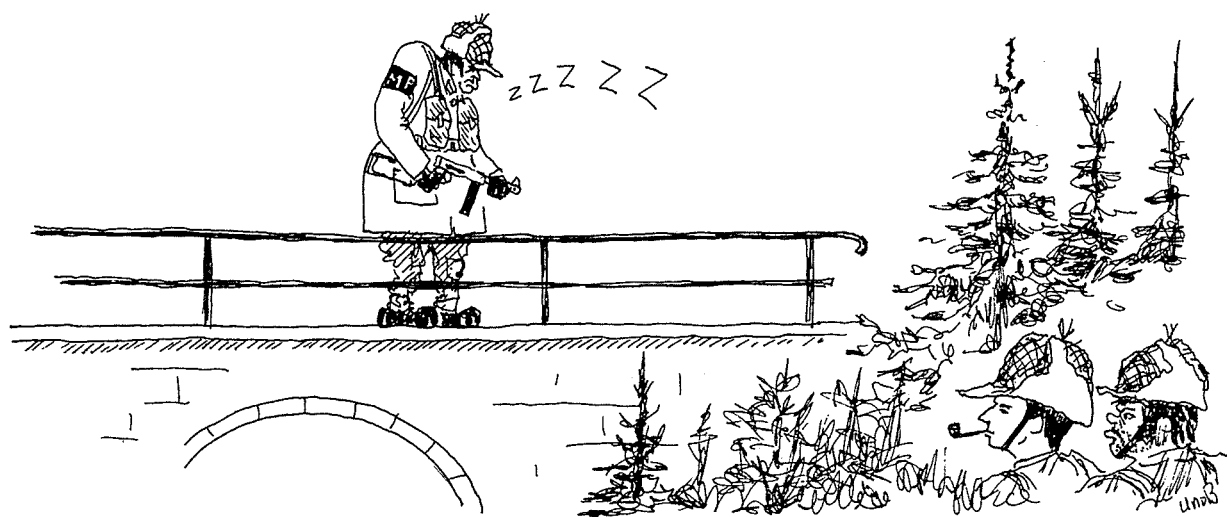
MR KIMBLE - 72

Av Rm Anders Westergren

Sekundchefens övning, "Mr Kimble", som blivit tradition i den årliga övningsverksamheten, avhölls vecka 13 i terrängen V Billingen från KLYFTAMON i norr till HORNBORGASJÖN och MÖSSEBERG i söder. Övningsledningen var i AXVALL. Samverkan med polisens hundar och marinens helikoptrar ägde rum. Övningen bjöd som vanligt på många spännande situationer. MP-kompaniet (styrka A) med Lt Bjerkhagen som chef och spanings-skvadronen (styrka B) med Rm Beckman som chef sattes att lösa många och svåra uppgifter under tidspress. Man frågade sig stundom vem som jagade vem.

I inledningsskedet spanade skvadronen inom område och dit inriktades så småningom MP med hundar för jakt. Skvadronen tog två fångar. Nog sagt. Därefter försvarade MP mot luftland-sättning och skvadronen inriktades så småningom för spaning mot detta område. Till övningsledningen inkom rapport från skvadronen att MPchefen tagits till fånga. Rapporten var överdriven. I stället tog senare, i

samband med eldöverfall, MP fångar ur en spaningspluton och på morgonkulan fick skvadronchefen söka skydd under sängen hos "ensamboende äldre quinna". I det sista momentet försvarades en pv-front av skvadronen, vilken utsattes för anfall i ryggen av MP i kompaniförband. Slutet blev oavgjort. Övningen gav många erfarenheter av värde bl a för fortsatt befälsutbildning.

storträskgänget

Av 8217 Brändfors
7816 Sundberg

nytt inskrivnings- system

På måndagskvällen den 28 februari skumpade vi fram på tåget mot Luleå efter en härlig helgvistelse i hemmet. Efter att på tisdagsmorgonen ha blivit inkvarterade på ett av Luleås "flottaste" hotell, nämligen Lv 7, erhöll vi några av de bättre fordon som "kungen" lyckats uppbringa, såsom Volvo 144, Volvo Amazon m.fl. De två första dagarna åtgick för rek av det aktuella området. Kvällarna tillbringade vi i stadens "nöjeskvarter".

Under torsdagen etablerade vi oss i N. Storträsk's barackläger, med fordon och utrustning. När vi städat och röjt upp efter tidigare besökare, började den reella delen av praktiken.

Repgubbarna anlände till VFÖ i SJ:s vedeldade godsfinckor. Vi tillbringade två nätter med att beskydda och övervaka urlastningen av repgubbar och deras pryglar.

När nu VFÖ hade kommit igång på riktigt fick vi militärpolisier meningsfullare uppdrag. De bestod t.ex. av att vara stoppost på otrafikerade vägar. Att det var natt och 30° kallt gjorde bara uppgiften mer intressant. Under övningens sista dygn övergick vi till att bevaka två av kronans halmstackar, eftersom det fanns en överhängande risk för stöld av denna åtråvärda sängmadrass. Den skulle ha begagnats vid repgubbarnas hemtransport, men fanns fortfarande kvar efter övningens slut.

Vi fick dock uppgifter av mer polisiär art. T.ex. att göra ingripande mot permissionslösa "repisar", som slog runt på ett av Överkali's flottaste ställen. Efter att ha tvingat dem att lämna platsen, vilket skedde under protester, fick de permission från högre ort. Vi fick även tillfälle att

Sedan hösten 1969 har inskrivnings-skyldiga prövats i två dagar vid sex inskrivningscentraler:

Milo S	Kristianstad	(ICS)
Milo V	Göteborg	(ICV)
Milo Ö	Solna	(ICÖ)
Milo B	Karlstad	(ICB)
Milo NN	Östersund	(ICNN)
Milo ÖN	Boden	(ICÖN)

Vid inskrivningen testas den blivande vpl bl.a. rent fysiskt. Vidare genomgår han en fullständig läkarundersökning och har ett ingående samtal med psykolog. Resultaten av samtliga prov stansas in på hålkort.

Varje regemente skriver årligen inkallelseunderlag där det anges hur många vpl man behöver i olika befattningar för att kunna sätta upp krigsförband och fylla igen vakanser.

Uppgifterna från regementena och de vpl:s hålkort körs mot varandra i en datamaskin. Har man tur så fyller man K 3:s krav och inkallas för utbildning i Skövde.

konstatera att de gällande hastighetsbestämmelserna kunde följas (när vår närvaro blev känd).

Vi fick samtliga en positiv minnesbild av vår MP-praktik. Vi på 2:a pluton vill tacka de som utan någon som helst konkurrens skötte sin syssla bäst: de vänliga och skickliga mattanterna, som spred glädje och trevnad kring sig.

Red.anm: Överste Jansson, Milo ÖN, har till sekundchefen sänt ett tackbrev fullt med superlativer. Detta tack vare det synnerligen positiva intryck 2. MPpluton gjorde på honom under tjänsten i norrland.

Utveckling på MP-fronten

Tankar av rm Anders Westergren

MP har länge trampat i uppgångna fotspår. Erfarenhet och rutin har givit stadga åt utbildningen och verksamheten på fältet. Det gamla stridsäpplet: avvägning MP-tjänst kontra strid, är ännu ej uppätet.

Under det gångna utbildningsåret har emellertid prövats ett nytt system under befattningsutbildningsskedet. "Skolklasser" har organiserats med utbrytning ur stamplutonerna, för att ge bättre resultat och differentiering främst av MP-teori och understödsvapenutbildning. Nästa år tas ytterligare ett steg. Då organiseras efter kompletterande test plutoner som svarar mot de huvudsakliga specialbefattningarna under den grundläggande utbildningen. Det blir en "stationspluton", en "mc-pluton", en "MPgrpchpluton" och en "MP-grp-pluton". Överföringar sker de första sju veckorna för att få rätt man på rätt plats. Under befattningsutbildningen skall organisationen vara fast och avskiljningarna slutföras. I november organiseras MPplutonerna milo-vis och i krigsorganisationen samtrimmas, övas och prövas plutonerna för att sedan överföras till respektive mobmyndighet. Utbildningsgången kräver ett samarbete mellan skvadronerna så att MP-linjen fungerar som en skola, vilket har skett det gångna utbildningsåret. Svårigheterna är av organisatorisk art och till för att övervinnas.

I ett nästa steg bör vi kasta oss över krigsorganisationen. Det är inte säkert att t ex MP-plutonen är ändamålsenligt organiserad. Den bygger på tre-skift i grupp och två-skift i pluton. Orsaken är möjligen att skyttegruppen under 40- och början av 50-talet hade nio man och skytteplutonen fyra grupper. Skäl talar för att man inom den angivna personalramen i nuvarande plutoner organiserade en pluton med tre arbetande åttamannagrupper MP. Dessa kan därvid uppde-

las i omgångar (4 man) eller patruller med en bil under befäl av gruppchef eller ställföreträdare. Dessa kan ytterligare delas i par t ex vid ordningshållning. MPgruppchefens ledning torde underlättas om han kan tänka i två-skift (arbete - vila). Plutonchefen har att tänka på beredskap - reserv.

Det kan ifrågasättas om den stora mc-gruppen verkligen erfordras. Den lätta mc-materielen är ej funktionell t ex vid eskort. Med en reduktion av antalet lätta cyklar kan möjligen inom kostnadsramen tunga mc erhållas (4 st?).

Stationsgruppen är onödigt stor för att bestrida vakttjänst på station. Två avlösningar 1. och 2. expvakt kräver 4 man. Det kan övervägas om ej stationsgruppchefen bör vara uoffuttagen och benämnas uoff till förfogande i likhet med spaningsplutonens. Med den angivna reduktionen av stations- och mc-grupp kan dessa slås samman till en stabsgrupp. Ett starkt önskemål är härvid att en 9033:a tillföres, så att plutonen kan ingå i brigadnät med 422:a i stället för den 145:a som vi nu har.

Plutonstrossen kräver ej förändring personellt men väl materiellt.

forts sid 6.

idiot?

Under en manöver hade en bro blivit "sprängd" och en vakt utposterades för att hindra folk att ta sej över. En äldre dam, som ville överstoppades av posten. Arggt vände hon sej då till en annan soldat i närheten.

- Jag ser väl att bron är hel. Är han klok den där, som påstår att den är sprängd?
- Ja, inte vet jag. Jag har varit död i två dagar.

UTVECKLING PÅ MP-FRONTEN (forts)

Ett organisationsutkast ter sig enligt nedan:

MP-pluton
Plutonchef
Plutch stf
Uoff t ff

<u>Stabsgrupp</u> _	<u>1.-3. MPgrupp</u> _
Chef	Chef
Stf	Stf
2 MP(tfn/bilfö)	2 MP(sjvm/bilfö)
4 MP(mcfö)	4 MP(ksp o grg)
1 9033	2 plbil (VW)
1 pbil	1 ksp
4 t mc	1 grg

Plutonstross
Chef

2 kockar	<u>Summa:</u>
1 bilfö	40 man (35 MP)
1 bilmek	10 bilar
1 kokbil	4 t mc
1 packbil	3 grg
	3 ksp

Många detaljer i utrustningen behöver övervägas och förnyade framstötter göras till centrala instanser.

En viktig faktor, som har att göra med avvägningen strid - MPtjänst i utbildning och gärning, är om en ombeväpning från kpist/ksp till pistol/ak och från grg till pansarskott skall ske. Utbildningstid och -kostnader från strid till MPtjänst skulle säkerligen vinnas. Skäl talar emellertid för att behålla den nuvarande beväpningen. Kpisten är en kompromiss mellan pistol och ak. Grg har bra effekt vid strid mot lufttrupp och pansar och är dessutom bra för rökskjutning.

Vad beträffar utbildningsorganisation, så är befattningsutbildningen lättare att organisera och genomföra om den skisserade krigsorganisationen läggs som bakgrund.

Ett ytterligare önskemål, som så småningom kanske realiseras, är att K 3 får utbildningsansvar för

GÅRDARNA KRING STAN

K 3:s befäl har under senare år i allt större omfattning flytt staden och slagit sig ner på landsbygden, där de nu har verkligt fast förankring. Man har köpt lantbruk, gårdar och torp på vilka man stallat upp ackordshästar och egna hästar. Sålunda har K 3, trots avhästningen, fler hästar än K 1 i Stockholm.

Sammanlagt 20 befäl bor "på landet" och de har tillsammans 93 hästar.

Segraren i "Sekundchefens pris" 1972: Fanjunkare Yngve Persson.

all i MPkompaniet ingående personal. Då har vi möjlighet att här prova den rätta organisationen till båtnad för utvecklingen, SÖB, KFÖ och krigsplanläggning i olika milo.

prenumerera

pigg och frikostig 40-åring

Göteborgsavdelningen av Livregementets husarers kamratförening firade 1971 40-årsjubileum. "Göteborgsskvadronen" har på olika sätt kommit ihåg moderförbandet i samband med jubiléet. Till regementet har skänkts två priser att delas ut i samband med tävlingar. Ett av priserna kommer att ständigt vandra mellan segrarna i tävlingen "Sekundchefens pris". Priset tillföll 1972, fanjunkare Yngve Persson.

Det andra priset, "Bäste livhusar utbildningsåret 1971/72", tillföll vkrp Kjell-Åke Björk, 2.skv hemmahörande i Lidingö.

Vid jubileumsmiddagen den 3. december hade utbildningsofficeren, major Grönlund, inbjudits att närvara. En nästan fältstark skvadron deltog i högtidligheten, där en mängd traditionsrika och mustiga minnen och historier berättades. Det kanske främsta bidraget utgjordes av "jag minns", författad av f.d. livhusaren Eric Bernhard Larsson. Minnesdikten återges till höger.

Regementet tackar 40-åringen och önskar god framgång och lycka i framtiden.

Vkrp Kjell-Åke Björk, 2.skvadron

"JAG MINNS"

Jag minns min kasern

och stallar med hästar så ystra

På vakt uti natten med sabel som värn

med tankar ibland något dystra

Jag minns min kasern

med kamrater och vänner så äkta

Med halm i madrass och kudde-bekväm

ljuvliga drömmar bryts

av trumpet kl 5 vi är väckta

Jag minns min kasern

och stallet med stumma kamrater

som så fogligt med kraft bär oss fram

Jag minns även de bråkiga

och vrånga kamrater

men klokheten sa: ge och

ta-och vi fann varann

Jag minns min kasern

med kända fanfarer

Till häst skvadron vid skvadron

med sabel i hand

Giv akt: God dag, Livhusarer

Gud bevare Konung och Fädernesland

Jag ser min kasern i nya tiden

nu skägg och hår vuxit långt

Det är de, som skall föra

den hårda striden

Kan de lyckas? Jag bugar mig

djupt och strängt.

Bernhard

Huru man med husarer skall attackera ett husar-kvarter

(Ur: "Husären i fält". Instruktion utgiven under Pommerska kriget år 1760.)

Så mycket möjligt är, måste man förut vara underrättad om Fiendens styrka. Huru han utsatt sine vakter, och inrättat sin Patrullering samt huru dess disposition in uti Byen är beskaffad. Där efter inrättar man sin attack och gör dispositionen därtill. Det kunde hända att Fienden ansett någon ström eller kärr för impassable och sålunda ej hade nog akt därpå, att han för att skona Folk och hästar ej lät sine Patruller gå flitigt nog eller ock låg Natten över i en By som i anseende till sitt läge ej vore nog säker. Kan man icke profitera av sådane fel och Fienden är på fin Garde, så misslyckas attacken.

Man måste därför, om möjligt är, söka att tournera Fienden, om det ock skulle kosta ett par mils marsch, och attackera honom ifrån de ställen, ifrån vilka han det minst förmodar, och man ej möter dess patruller.

Men skulle detta ändå ske bör man abandonnera entreprisen eller söka att komma Peleméle med patrullerne uti Byen, men träffa Fiendens patruller mig ej lärer han dock hava Fotvakt vid ingången av Byen, och vore det väl om

man då hade en bonde i Byen till spion som oförmärkt gjorde en öppning, varigenom man kunde komma i Byen utan att Fotvakten det kunde förmärka, men går det ej an så låter man det käckaste folket strax attackera Fotvakten, samt lossa sina skott på dem, under det att de andre springa av Hästarne och öppna Bariéren.

Då bryta alla de, som ej äro kommenderade till reserven, in uti Byen, då allt vad som visar sig av Fienden och försöker försvara sig massakreras. Vissa därtill kommenderade truppar gå genast till Chefens och officerarnes kvarter samt söka få dem fångne.

Är Byen ej rymlig utan trång, så kan man ej agera med truppar utan en disperse. Då måste man huvudsakligen hindra att Fienden ej får samla sig, samt söka att bliva mästare av alla utgångar. Är man fienden överlägsen, att han är utom Succurs, så måste man så mycket möjligt är, ej låta någon komma undan, men är det icke, så bör man taga vad man i hast kan få, massakrera vad möjligt är, samt lämna resten tillfälle att skingra sig.

REDAKTIONSKOMMITTÉN FÖR LIVHUSAREN

Postgiro 61 09 17

Redaktör och ansvarig utgivare

Fänrik A Johansson, K3, Skövde
0500/65000

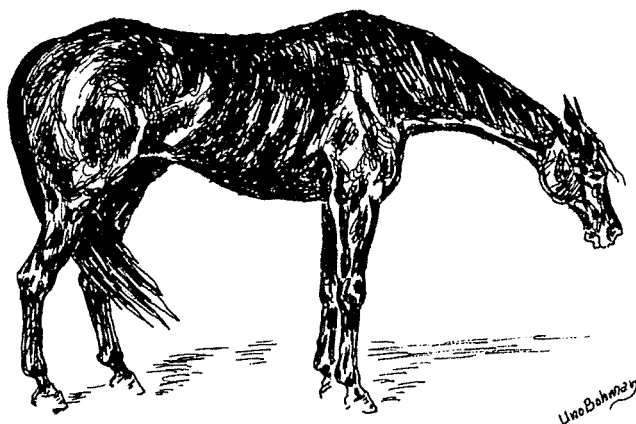
Kassör

Fanjunkare P Kastenman, K3, Skövde
0500/65000

Distributionschef

Fanjunkare G Lundh, Torgilsg. 7A, Skövde
0500/13084

den fyrbente stridskamraten

Den fyrbente stridskamraten uthålligast, trognast och bäst.

Han bar sin husar genom tidens ström - en obemärkt nummerhäst.

Han fick sitt furage utav staten, i fält blev det knapp ration.

Han bar dock sin svält med tåligt lugn och höll sin plats i skvadron.

Om man red genom yrsnön vid Narva eller övergick Lödde å
eller kämpar i isen på Stora Bält så var han att lita på.

När Kungar vann sina segrar i blodig ryttarattack
då "hängde Kronan på värjans spets" och ryttarens raggiga black.

I krig eller fredliga tider, statskupp, parad eller ståt,
du alltid stått redo att bära husaren - ej frågat varåt?

Vi har dig i tacksamt minne, ditt utsläpp ej hotat miljön,
men du väcker vemod i sinne hos en, som har ridit i kön.

PÅ VAKT

Av vkrp Neuman och Nilsson

På kaserngården K 3 startades i slutet av februari ett livligt högvaktsprogram för 6.MP-plut. Den 18-19 mars skulle nämligen plutonen svara för slottets säkerhet. Förberedelserna blev allt mer intensiva dagarna innan vi åkte upp till Stockholm. Vi kanske var lite fundersamma på hur allt skulle sluta då vi inte är alltför kända för att vara elitplut. Under det späckade träningsprogrammet var musikkåren med endast en gång och då utförde vi bara vapenrörelser, så musikerna kunde vända hem efter att ha spelat sina två marscher utan vidare entusiasm.

På kaserngården hade någon med lite dekoratörsblod i sig fixat till en kanonrad med hjälp av gamla plaströr och själva gevärsbron symboliserades med hjälp av plankor.

På torsdagsmorgonen åkte vi från K 3. Problemet med att packa in 36 st storvuxna MP med skrymmande packning i körcentralens stolthet en gammal slitna buss från 1961 löstes med hjälp av att vårt befäl lyckades skaka fram en 903:a där våra packningar transporterades. När vi tillryggalagt ca 8 tim på bussen och med en toppfart på 55 km per timma nådde vi hästens paradisk 1, som var vår förläggningsplats fram till högvaktsdygnet. För första gången fick husarerna från K 3 stifta bekantskap med hästen och hästlukten i matsalen.

Dagarna tillbringade vi med exercis och fast plutonen i huvudsak består av stockholmare var vi och tittade på slottet och staden i stort.

På lördagsmorgonen den 18/3 var vädret toppen och samtliga var i färd med att vårda utrustningen. Avresan till Sergels torg startade ca 1030 med samtliga uppladdade och ganska nervösa. Mår musikkåren anlände och började spela strömmade folk till från alla håll och samlades i led på led runt hela Sergelsarkaden. Allt detta gjorde att man vibrerade i hela kroppen. Sedan följde vår utmarsch från bussen för att ställa upp och göra bajonett på. Så som man skakade vid det tillfället hade gjort vilken shakeande kille som helst grön av avund.

Under marschen upp till slottet släppte nervositeten något och vi lyckades med en bra avlösning inför en stor publik.

Högvaktsdygnet, som sedan följde gick snabbt och lätt och när vår avlösning skymtade i slottsbacken skrek gevärsposten orden "I gevääääääääär" och vi ställde upp för sista gången.

Högvaktsdygnet var slut och kommer säkert att sitta kvar som ett roligt minne hos de flesta av oss. Enligt sakkunniga bedömare hade vi skött oss bra. Vår belöning för högvaktsdygnet blev en veckas jobbig slutövning, "Mr Kimble", vilket är en annan historia.

På bilden ser vi 6.MP-pluton under högvaktsavlösningen på lördagen.

BLÅGULT I MÖSSAN

Saxat ur Svenska Amerikanaren Tribunen

Signaturen "Bertil" berättar om en fältmanöver i Bohuslän 1907 omfattande två arméfördelningar. Högste befälhavare var dåvarande Kronprins Gustav. "Bertil var vid Kungl. Livregementets Husarer och hade denna manöver lyckan att vara utsedd till stridsdomarordonans och "buro kring mössan ett brett band i Svenska färger-na".

Ankomna till Ljungskile blev jag förordnad som ordonans till en artillerikaptén vilken var stridsdomare och en mycket hygglig person ty han delade sina smörgåsar med mig. Ridande ut med honom fick jag god kännedom om trakten öster om badorten som var mycket kuperad med små sjöar, berg och skog. Vid ett tillfälle hördes mycket skjutande och tillfrågad av kapténen om jag visste vad slags vapen det kom från måste jag svara nej därtill. Kapténen omtalade då att skjutandet kom från maskingevär som troligen då första gången användes i svenska armén. En dag observerade vi en lång stund hur besvärligt ett artilleribatteri hade med att få kanonerna uppdragna på en bergssida. Efter några dagar flyttades högkvarteret söderut till trakten av Stenungsund om jag minnes rätt. Av någon anledning red ej dessa officerare den vägsträckan på sina hästar utan åkte i automobiler och kanske avsikten därmed var att pröva bilarnas användning i krigstid ty på den tiden var de ganska sällsynta och hästarna blevo alltid skrämde när någon hördes komma. Var omkring 15-20 hästar tillhörande högkvarteret som jag och några kamrater skulle taga med oss under förflyttningen. Blev nästan rädd när jag hörde att de två fina hästarna vilka jag skulle föra med mig tillhörde krigsministern, General Lars Tingsten. Hållande i deras betsel tog jag en på vardera sidan av min egen häst som jag red. Kronprinsen

hade också två hästar i följet som sköttes av en civil person i prinsens tjänst. Han var iklädd en slags uniform och övre hälften av stövlarna voro vita.

Dagen var varm med solsken och vid middagstiden gjordes halt vid sidan av vägen varvid våra medförda smörgåsar förtärdes. Något kaffe för nedsköljning av maten tror jag ej att någon säger nej till under manövern och som dryck användes vatten från någon bäck eller brunn vid en bondgård.

forts sid 12

livhusarvisa

Av Gustaf Fröding

"Min flicka, min flicka, i polkagalopp
min flicka, till himlen du far.

Och ej med en ynkelig civil far du opp,
men förd av en man av en ädel tropp,
en livregementets husar.

Med värjan i handen i fiendelanden
jag rider att kämpa för dig, kära vän.

Sväng om, kära vän,
trå lätt, kära vän.

Ännu äger Sverige män."

BLÅGULT I MÖSSAN (forts)

Var väl det varma solskenet som gjorde till att jag blev sömnig och så hade jag varit uppe sedan fyratiden på morgonen. Kändes således skönt att ligga utsträckt på marken hållande hästarnas tyglar i händerna under det de betade på vad lite gräs som fanns till. Liggande där föll jag i sömn men vaknade upp av att tyglarna rycktes hårt i händerna och fann orsaken därtill vara att en av krigsministerns hästar fått tyglarna runt en bakfot och skinnet skavts bort. Blev nu snabbt vaken och verkligen rädd, men lyckligtvis såg ej någon vad som inträffat och senare på dagen när hästarna överlämnades i högkvarteret hade ej någon observerat missödet med krigsministerns häst.

Manövern avslutades i närheten av Solberga kyrka med att trumpetare hördes blåsa "Eld upphör" och den eftermiddagen förenades jag med livskvadronen av regementet som jag ständigt tillhörde men ej sett sedan manövern början. Min skvadron gick där över Nordre älv men ej på landsvägsbron utan på en pontonbro lagd av ingenjörstrupperna. Strömmen i älven måste varit stark ty bron rörde sig fram och tillbaka, vilket gjorde hästarna misstänksamma, och de måste ledas för hand över älven.

Över bron red vi in på Hisingen sent på kvällen och som det varit en lång dag somnade jag sittande i sadeln. Sent omsider gjordes halt vid en bondgård och efter att ha fodrat min häst kröp jag in i en hölada och var snart i sömn. Nästa morgon fortsattes marschen in i Göteborg där några tåg av godsvagnar stod färdiga att taga regementet till Skövde. Det blev långa tåg ty endast 8 hästar fick rum i en vagn och på golvet blev det plats för oss ryttare att sova som de flesta gjorde under hemresan.

BYGGNYTT

Av Rm Nils Persson

Sedan hösten 1971 pågår stor renovering av östra flygeln på kasernen. Renoveringen innebär att K 3 i oktober 1972 förfogar över förläggingsutrymmen för hela åldersklassen av en mycket god standard. På vinden inreds lektionssalar och fritidslokal samt i källaren skvadronsförråd, vapenvårdslokaler och ytterligare fritidslokaler. Kanslihusdelen av kasern omfattas endast till det yttre av renoveringen.

Under hösten och vintern utrustades baracklägret med elvärme och sanitetsbaracken försågs med duschar. Detta innebär att K 3 nu disponerar en reservförläggning med relativt god standard för repförband mm.

På vinden till motorverkstaden har en luftvapenbana inretts. Banan används för viss skjututbildning med trupp samt disponeras av såväl befäl som vpl på fritid för tränings- och tävlingskytte.

Gamla sopboden vid köket har inretts som skidvallningsbod med två elektriska vallningsaggregat och bra belysning.

Utbyggnad av yttre utbildningsanordningar som ersättning för Dunkehäll pågår och beräknas till största delen vara klart då åldersklassen 1972/73 rycker in.

Hösten 1972 kommer K 3 att stå väl rustat att möta tidens krav på såväl förläggningskomfort som rationella hjälpmedel för utbildningen.

MILITÄRTOLKAR (forts)

Av ovanstående framgår att det är ett mycket kvalificerat klientel som genomgår språktolkutbildning och det skulle vara av stort värde för K 3 om denna utbildning till del kommer att förläggas hit - den skulle utgöra ett mycket värdefullt komplement till den:

S - UND - SÅK - MP

utbildning

som redan bedrivs här på vårt förband.

Bliv medarbetare!

Dunkehall har vikit

Den gamla Dunkehallsboden har jämnats med marken, ja t o m lägre än marken. Borta är kammarskjutbanan, korthållsbanan, gevärsskyttebanan och Dunkehallsbaviljongen. Borta är den härliga tallskogen, Smedbergsska vallan och den lilla eldexercisbanan. Volvo har nu tagit hand om marken, röjt skogen och bygger för fullt.

Är det då slut på våra övningar? Nej då. Vi har nu fått ett nytt närövningsområde söder om Segerstorp. Där är redan många utbildningsanordningar färdiga.

Några exempel:

- Eldexercisbana
- Pistolskyttebana
- Grävda observationsvärn
- MP-station
- Fångfälla
- Eldexercisbana för tunga vapen
- Pv-exercisplats
- Olika anordningar för idrott

På bilden syns det nya närövningsområdet (streckad linje).

Wittstockbyggnaden har också fått stryka på foten. Den har nu ersatts med en prydlig signalbarack, vilken har placerats på den östra delen av K 3:s kaserngård.

295 ÅR SEDAN

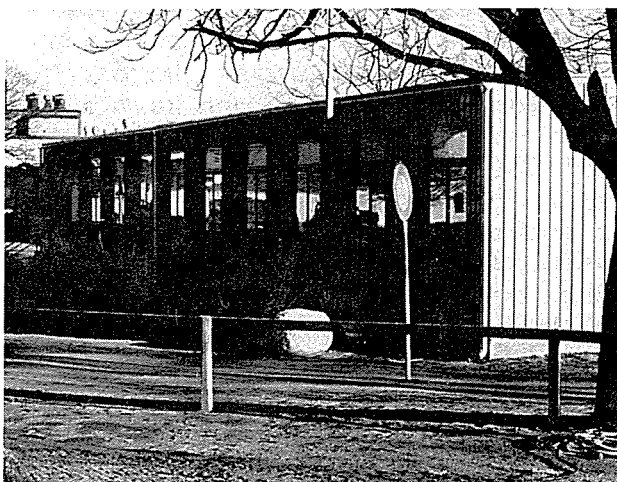
Den 4. december 1971 firades på ett något annorlunda sätt denna gång. Den traditionella fackelmarschen genom Skövde kunde inte genomföras ty Skövde kyrka var (och är fortfarande) under reparation. I stället företog hela förbandet en motormarsch ut till Varnhems vackra kyrka, där en stämningsfull minnesandakt hölls.

Under förmiddagen visade spanings- och militärpolislinjerna upp sig för varandra. Det var glädjande att se både anhöriga och medlemmar i kamratföreningen såsom åskådare.

Under den lunch, som sedan följde i Lundasalen, höll många av våra äldre livhusarer trevliga tal och många vackra gåvor överlämnades.

Under eftermiddagen fanns det möjlighet att se litet närmare på den utrustning, som används av våra soldater. Dessutom visades traditionella föremål och saker ur K 3 museum. Plutonchefskoleeleverna hade dessutom i en sal arrangerat ett spel om slaget vid Lund där man fick följa stridens hela förlopp.

Dagen avslutades, för officerskårens och underofficerskårens del, med middag på respektive mäss.

Den nya signalbaracken sedd från livskvadrons expedition.

KAPPRIDNING 1869

En av de första s k kappridningarna vid Kungl Livregementets husarer ägde rum å Axvalla hed den 24:e juni 1869. Den har beskrivits i Tidning för hästvänner i juli samma år av redaktören C G Wrangel.

"Tidigt på morgonen utstakades banan på en särskilt lämplig och vacker plats bakom Västgöta regementets officerspaviljong. Banan skulle enligt programmet vara 3.000 fot, och om den, som oss tycktes, över-skred detta mått, så belastade denna förseelse den med famnstake utrustade underofficerens samvete.

Under förmiddagens lopp samlades åskådare från när och fjärran och när vi emot kl 2 på eftermiddagen galopperade till banan hade den ett särdeles festligt och lifligt utseende.

De tävlande herrarna och hästarna voro:

Löjtnanten, greve Düben på Lisa
(engelskt fullblod)

Löjtnant Bohnstedt på Irma
(efter hingsten Epaminondas)

Löjtnant Grönvall på Dagmar
(efter hingsten Salon) samt

Löjtnant Hedenstierna på Carola
(efter hingsten Epaminondas).

Vi hade varit i tillfälle att observera såväl Dagmar som Carola under morgonens provgalopp. Dagmar, ett vackert men litet och kort djur, ingav oss ej något stort förtroende till följd av de höga rörelserna med frambenen under galoppen. Carola däremot, en värdig dotter av Epaminondas, men med ett något för långt mellanparti, utvecklade en fullkomlig kapplöpningsgalopp, långa men låga språng. Vi tvekade därför inte att tillerkänna henne det främsta rummet bland de tävlande hästarna.

Ryttmästare Holst tjänstgjorde som starter. Avridningen lyckades genast och hästarna passerade målet i följande ordning:

1. Carola, löjtnant Hedenstierna
2. Irma, löjtnant Bohnstedt
3. Dagmar, löjtnant Grönvall
4. Lisa, löjtnant Düben.

Segraren erhöll ett vackert ridspö med silverbeslag.

Efter löpningens slut samlades gästerna, såväl damer som herrar vid husarrofficerarnas gästfria bord. och då översten baron Palmstierna i enkla, hjärtliga ordalag proponerade de tävlande kamraternas skål, dracks varje glas i botten. Mätte många dylika skålar kunna propo-neras i vårt gamla Sverige. De behaga oss bättre än de moderna folkmötenas mest svassande tal."

Så slutar den första tryckta beskrivningen av en av de första kapplöpningar, kanske den första, som avridits vid Kungl Livregementets husarer. Kapplöpningsryttarna vid K 3 har allt sedan dess varit framgångsrika. SÅ SENT SOM I ÅR HAR EN AV DE MEST MERITERANDE SEGRARNA ERÖVRATS AV RYTTMÄSTARE LARS SWÄRD, som i hård konkurrens på sin egen tränade häst Try On segrade i Englands högst doterade amatörlopp ö-ver häck. Denna seger har gett eko över hela det kapplöpningsintresserade Europa.

Slö...

-"Idag har jag ett jobb åt en riktigt lat karl. Den som vill ha det kan räcka upp handen."

Alla utom en av mannarna räckte upp handen.

-"Varför räcker inte Jansson upp handen", frågade sergeanten.

-"Jag orkar inte..."

Samövning I 15

Skrivet av tre livhusarer på 3.skvadron

Tisdagen den 15 februari gick 123:e sskv ut på samövning med I 15. Övningen för skvadronen började redan på kaserngården. Där visiterades soldaterna enligt stående order, vilket innebär kontroll av bland annat trassel....mm.

Efter en kort genomgång av övningsens avsedda förlopp och fiendens läge kunde post nr 2 höja bommen och förpatrullen ur T:sons gång ge sig iväg.

I trakten av Herrljunga - Borås gick skvadronens plutoner i plutonsbaser. I de olika baserna restes tält och man gjorde förberedande åtgärder före fast spaning och eldöverfall. Vidare sattes lyssnar- och dubbelposter ut i alla möjliga riktningar. I eldställningarna bestående av is, snö och granris tillagade varje spanare sin egen "lilla välsmakande VA-middag".

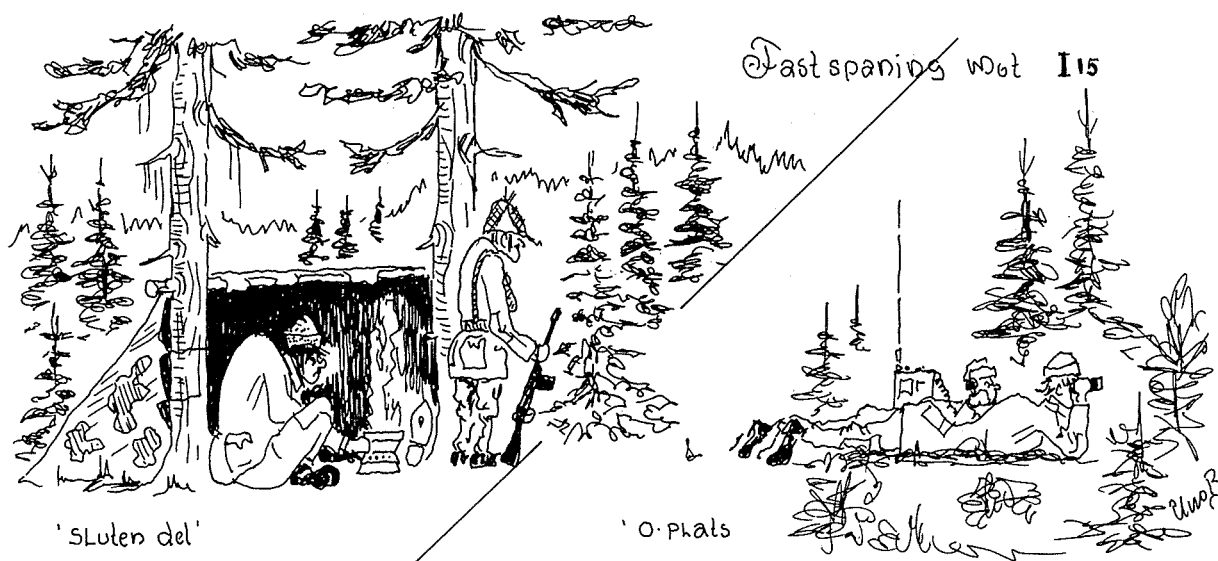
Första pluton låg på fast spaning under första natten. På onsdagen rev man förläggningen och gjorde klart för fordonsmarsch till skvadronsförläggningen. Efter några mils körning på och bredvid små, isiga och igensnöade vägar närmade vi oss förläggningsplatsen. Då bör-

jade det till plutonchefen, sergeant Ternerts stora fasa, att hända otrevliga saker. En fordonskolonn följde efter plutonen på ca 200 m avstånd. Då kolonnen även följde plutonen in på ingångsspåret, beslutade sig plutonchefen för att undanröja den.

Efter en skarp kurva gjorde plutonen avsittning och grupperade sig, utom bilförarna, som fortsatte framåt. Den fientliga kolonnen kom runt kurvan och det skulle just kommenderas eld, när man fick syn på markeringen. En vit skylt med blått kors. Skvadronstaben hade klarat sig än en gång.

Andra plutons första uppgift bestod i att utföra eldöverfall på fordonskolonn. Man bör inte bada efter att ha vräkt i sig så mycket "god" mat, men andra plutons mönstergosar är undantaget som bekräftar regeln.

Gruppchefer och plutonchef som varit och rekat tidigare hade redan simhud mellan tårna. Framryckningsvägen för 2:a pluton till eldöverfallsplatsen gick över en mindre sjö, vilken visserligen var isbelagd, men vid denna tiden på året
(forts sid 16)

SAMÖVNING I 15 (forts)

befinner sig isen vanligtvis cirka 200 mm under vattenytan.

Efter att ha vad-marscherat över sjön fick grupperna order att enskilt och "dolt" ta sig fram till platsen för eldöverfallet. Klockan 1600 var plutonen klar att utföra eldöverfall mot, enligt skvadronens förvarningspatruller, minst två motoriserade skyttekompanier. Något senare, kl 2230, framryckte längs väg bertill 3 st bandvagnar typ 202 och 2 st lastbilar. Det kommenderades anläggning och samtidigt eld öppnades. På kodordet "framåt" (perguite) drog sig plutonen tillbaka. Välbehållna framme vid basen 30 min senare undrade väl kanske en och annan spanare var alla infanterister tagit vägen (eller snarare vilken väg de hade tagit)?

Tredje pluton (K3 Tigers) började lika som T:sons boys med eldöverfall. Framryckningen, som leddes av Walle, gick delvis genom djup snö, på hala skogsvägar, genom busksnår och över mindre vattendrag. Plutonen var i god tid framme vid väg cesar, där eldöverfallet skulle slås ut. Första och andra grupp tilldelades eldställningar på var sin sida om vägen. Det delades ut noggranna eldområden, för att undvika beskjutning på egna soldater. Därefter kommenderade rustm Ping (tillika stridsdomare) vindrock på, för att inte sänka kroppstemperaturen till fryspunkten.

Efter "några" timmar inrapporterade förvarningspatrullen att ett antal 903:or var i antågande. Vindrock upphör och besättande av eldställningarna gick enligt Pings läran på mindre än en biljondels sekund. Första 903:an som gick förpatrull släpptes igenom men sedan öppnade båda grupperna eld mot den efterkommande kolonnen. Det blev en intensiv eldgivning och en därpå snabb tillbakaryckning. Efter ytterligare en halv timme smög vi fram, givetvis även då med smyg-

de förpatrull, för att konstatera fiendens reträtt. Vi kunde då, genom stridsdomarnas försorg, konstatera att vår pluton slagit ut såväl I 15:s bataljonschef, som hela fordonskolonnen.

Veckan bjöd fortsättningsvis inte på några större händelser, ty därtill var I 15:s soldater alltför uppsuttna i sina fordon. På fredagen vändes kylarna mot K 3 och därtill hörande åtgärder efter en övning, som inte var någon av de större.

STOCKHOLMS KAMRATFÖRENING

Kamratföreningens i Stockholm årsmöte ägde rum fredagen den 3 december 1971 å Polishusets restaurang.

Förhandlingarna leddes som vanligt av ordföranden ryttmästare Thorsten Grill. Sedan årsberättelsen, kassareporterna och revisionsberättelsen föredragits och godkänts beviljades styrelsen ansvarsfrihet för det gångna årets förvaltning. Ordföranden meddelade därefter att han inte önskade bliva återvald. Ryttmästare Grill har innehaft denna befattning från föreningens bildande 1934 till 1939 samt från 1962. Till ny ordförande valdes major Sven Littorin. Skattemästaren, överkonstapel Erik Granell hade ävenledes undanbett sig återval efter att ha innehaft denna syssla från föreningens bildande. Till ny skattemästare valdes byråassistent Werner Lindberg. Övriga styrelseledamöter omvaldes.

Till avgående ordförande och skattemästare framförde vice ordföranden, bankdirektör L. Sundé, föreningens stora tacksamhet och överlämnade minnesgåvor.

I den därefter sedvanliga kamratmiddagen deltog ett 30-tal medlemmar och bland dessa märktes överstarna Bergensträhle och Swedenborg samt majoren G. Burman.

S. Bendz

KALLSKURET

Av Trosspluton 71/72

Nu när det närmar sig slutet på vår utbildning, är det särskilt en sak vi minns. Det är ett studiebesök på ett fältslakteri i Linköping.

Pigga och glada för att få komma ut på något nytt, ställde vi upp vid våra fordon för en sista genomgång av motormarschen dit. Allt klaffade perfekt och vi kom iväg vid åttatiden. För att träna vår färdighet i motormarsch använde vi våra egna fordon. Det var bättre än att åka buss, vilket var sagt från början.

Under färden dit rastade vi två gånger för att dels kontrollera bilarna och dels byta förare. Alla skulle nämligen få träning i att köra en längre motormarsch. Väl framkomna till Linköping åkte vi först till T 1 för att där intaga lunchmålet.

Kl 1300 var vi på väg till fältslakteriet, som ligger strax utanför Linköping. I och med detta börjar höjdpunkten på vår resa. Vi fick först en hastig blick i hur ett fältslakteri fungerar och hur det levererar sina produkter. Därefter gick vi in till det rum där avlivning och styckning försigår. Här var arbetet i full gång och vi fick se hur det går till att avliva och skära upp djuren. När vi var nöjda med denna del av proceduren kom vi till en lagringshall där köttet lagrades under låg temperatur. Här fanns inte så mycket att se på, så den passerades ganska snabbt. Nu gick vi in i en hall där styckning och distribution pågick. Här fick vi se hur köttet styckades benfritt samt vägdes upp och packeterades. Köttet gick sedan ut till kylbilar för att distribueras. Dessa bilar tittade vi också på.

Nu var det sent på eftermiddagen och vi åkte tillbaka till T 1 för att äta middag och ta en kopp kaffe på markan. Därefter förberedde

BLIV MEDLEM I

LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

Vpl Livhusarer.

Föreningens huvudsyfte är att ge sina medlemmar större möjligheter att även efter avslutad tjänst vid K 3 hålla en viss kontakt med sina värnpliktskamrater och förbundet.

Föreningen avhåller därför årligen sammankomster och kamratträffar av olika slag, i regel förlagda till K 3. Den 4. december varje år hålls årssammanträde varvid medlemmarna inbjudes delta i regementets högtidsdag med lunch och övriga traditionsenliga arrangemang vid K 3.

Årsavgiften är 10 kronor.

Föreningens kamratnål kostar 5 kronor (Den bör bäras av samtliga medlemmar).

Såsom medlem erhåller du tidningen Livhusaren 2 ggr/år.

Gör så här. _ _ _ _ _

Gå till posten.

Sätt in 10 kronor (15:- om du även vill ha nålen) på postgiro 97259 under adress:

Livhusarernas kamratförening i garnisonsorten

c/o M Hjalmarsson

Skaraborgsgatan 13 A

541 00 SKÖVDE

Glöm inte att på talongen tydligt skriva ditt namn och din adress.

Välkommen som medlem.

ÄVEN AKTIVT BEFÄL BÖR VARA MEDLEMMAR I KAMRATFÖRENINGEN!

vi hemmarschen. Vi hade samma marschväg och samma rastställen.

Vi på trosspluton tackar för en intressant dag och hoppas att denna övning kommer att bli en tradition för trossen på K 3.

skolor & kurser

Rm Forssberg på MHS t.o.m. sep.
 Rm Jarvén till SOK den 17.okt.
 Lt Bjerkhagen iväg till MHS 17.okt.
 Lt Bohman på KavKAS under sommaren
 och åker till MHS den 17.okt
 Lt Dahlberg på FJS-kurs till 16/6.
 Fk Forsberg på FJS-kurs till 16/6,
 och till KOS den 17.okt.
 Fk Tannerheim till KOS den 17.okt.
 Kd Eriksson klar på Karlberg 29/9.
 Kd Platerud klar på Karlberg 29/9.
 Fj Dahlman tjänstgör på TolKS.
 Fj Älvebrandt tjänstgör på HvSS.
 Fj Johansson är på KavKAS i sommar.
 Fj Svensson på FJS-kurs till 16/6.
 Fj Munther är på KavKAS.
 Fj Persson på FJS-kurs till 16.juni.
 Sg Pettersson tjänstgör på FJS.
 Öfu Lövgren går Sign-55 28/7.
 Öfu Svenningsson FN-tjänst till 31
 oktober.
 Öfu Hermansson på Kav-61 till 16/6.
 Öfu Forssberg på Kav-61 till 16/6.
 Öfu Ahlmark till FL den 17.oktober.
 Fu Johansson IS 1p 4/9 - 22/12.
 Fu Nilsson IS 1p 4/9 - 22/12.
 Fu Andersson IS 1p 4/9 - 22/12.

patriot

Inskrivning av värnpliktiga.

Kapten: - Nå Karlsson, är det någon
 del av försvaret, som ni
 har speciellt intresse för?

Karlsson (ivrigt): - Hemvärnet.....

DU INRYCKANDE

Så kom du då äntligen hit. Det första du får göra, förutom att lära dig hälsa och marschera, är att bläddra i den här tidningen.

Den innehåller både gammalt och nytt. Nytt från den åldersklass, som rycker ut och gammalt från gamla livhusarer, som fortfarande känner och lever för förbandet.

Din uppgift är att bygga vidare på tidningen. Det är dina bidrag som gör den levande. Det är du, som skall dominera. Kom med idéer. Med DIN hjälp blir nästa nummer bättre.

När det händer något kul eller tråkigt. När du roar dej eller går med vatten upp till knäna - Skriv ner det. Alla bidrag är mer än välkomna. Och du, skicka gärna med en bild eller teckning.

Faktum är — det är din tidning.

Nya Titlar

Den gamla indelningen: officerare, underofficerare och underbefäl upphör den 1 juli 1972.

Istället blir indelningen: regementsofficerare, kompaniofficerare och plutonsofficerare.

Detta innebär bl a att nuvarande löjtnant med 3 - 11 års tjänst som officer, blir kapten (Regoff). Att nuvarande sergeant med minst 7 års tjänstgöring som uoff, blir kapten (Kompoff). Har han 3-7 års tjänst blir han löjtnant (Kompoff). En rustmästare blir fanjunkare (Plut-off) och en överfurir blir sergeant (Plutoff). Reservofficerare behåller nuvarande grad, liksom värnpliktigt befäl. Graderna förvaltare, rustmästare och ryttmästare försvinner.

BEFÄLSPLACERINGAR FR O M 15 MAJ 1971

<u>Livskvadron</u> C: Lt Cederberg Stf: vakant Kvm: Rustm Nilsson		
<u>PCS MOTS</u> C: Lt Lindberg Stf: Sg Karlsson Instr: Öfu Jonsson	<u>PCS MP</u> Lt Paulsson Fk Forsberg Rustm Svensson	<u>TOLKPLUTON</u> Fj Dahlman
<u>2.skvadron</u> C: Rm Jarvén Stf: Lt Englund Kvm: Rustm B Carlsson		
<u>GCS</u> C: Fj Persson Stf: Öfu Ahlmark Instr:	<u>SIGNALPLUT</u> Fj Blomqvist Fu Stensböll	<u>MC PLUTON</u> Öfu Lövgren Öfu Forssberg Fu Johansson
<u>TROSSPLUTON</u> C: Rustm Lundbäck Stf: Rustm Låth	<u>PV PLUTON</u> Fj Thorp Öfu Hermansson	<u>HANDR PLUTON</u> Våbeln
<u>3.skvadron</u> C: Rm Beckman Stf: vakant Kvm: Rustm K A Johansson		
<u>GCS</u> C: Lt Olsson Stf: Lt Grafström Instr: Öfu Gustavsson Instr:	<u>1.PLUT(ksp+grg)</u> Fk Tannerheim Öfu Edqvist Fu Andersson Fu Nilsson	<u>2.PLUT(bil+sjv)</u> Fk Granqvist Öfu Ekfeldt Öfu Norström Fu Fredén
<u>4.skvadron</u> C: RM Göthberg Stf: Lt Bjerkhagen Kvm: Rustm Gustavsson		
<u>1.PLUT(stn)</u> C: Fj Svensson Stf: Rustm Brockmar Instr: Rustm Höglund Instr:	<u>2.PLUT(mc)</u> Fj Rapp Öfu Wester Öfu Ivarsson Fu Gustavsson	Tff: Rustm S G Petersson Tff: Rustm Smedberg
<u>5.skvadron</u> C: Rm Westergren Stf: Lt Karlsson Kvm: Rustm Fridolfsson		
<u>4.PLUT(gcs)</u> C: Lt Dahlberg Stf: Sg Runesson Instr: Fu Carlqvist Instr: Befäl ur KA	<u>5.PLUT(MPövr)</u> Fk Johansson Sg Asp Öfu Lidén Öfu Stiebert	Tff: Rustm Lundberg

alla barn i början...

Här är den. Grunden till dagens spaningsskvadron. Vi kanske ler litet när vi ser bilderna. "Tänk vad dom kunde hitta på." Om ytterligare 15 år sitter du på samma sätt igen. Tittar på bilder från 1972. Där är det igen - leendet.

